

Forholdet er det, som jeg allerede har haft den Ære at sige i Folketinget, at der for Øjeblikket ikke er Brug for noget Statslaan. Den disponible Kassebeholdning — hvorved jeg forstaaer Indlaan i Banker, Kontokuranter med danske og fremmede Banker og Korrespondenter, altsaa disponible Midler i strengeste Forstand, derunder saaledes ikke medregnet Statens Udlaan til Kommunerne, derunder ikke medregnet Statens Beholdning af Værdipapirer — den disponible Kassebeholdning var pr. 1. Marts ca. 100 Mill. Kr. Jeg maa anse denne Kassebeholdning for at være tilstrækkelig til at imødegaa de forskellige Krav, der er, og jeg ser ingen Anledning til under de nuværende Forhold at forberede noget Statslaan. Jeg har i øvrigt tidligere udtalt mig her om dette Spørgsmaal. Det ærede 18de tingvalgte Medlem sagde, at naar der blev forelagt et Forslag om Statslaan, udtalte vedkommende Minister altid, at det skulde være det sidste. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem fulgte den Praksis, jeg gør det i alt Fald ikke. Da jeg forelagde det sidste Forslag om Statslaan, udtalte jeg udtrykkelig, at det var muligt, at der blev Brug for endnu et Statslaan til Styrkelse af Kassebeholdningen, og at jeg i saa Tilfælde tænkte mig, at det skulde være et indenlandsk Statslaan. Imidlertid er Forholdene endnu ikke saaledes, at jeg anser dette Statslaan for nødvendigt; hvorvidt det kan blive nødvendigt i Fremtiden, er det umuligt at sige noget bestemt om. Naturligvis, under den Forudsætning, som det ærede 18de tingvalgte Medlem fremførte, at Indtægterne skulde gaa meget under det anslaaede, at Erhvervsforholdene, de økonomiske Forhold vedblivende skulde forværre sig, er det ganske klart, at der vil blive Brug for et Statslaan; men som Forholdene ligger for Øjeblikket, er der det altsaa ikke. Dette dækker nøje, hvad jeg har sagt i Folketinget.

Det ærede Medlem havde vist ikke ret opfattet det, jeg stærkt fremhævede i mine Udtalelser, at et Hovedprincip i den Maade, hvorpaa Budgettet her er opstillet, et Princip, som ogsaa er fulgt gennem de Ændringer, der er kommet til i Folketinget, er saa vidt muligt at aflaste Tillægsbevillingsloven, saa vidt muligt at opføre de Udgifter, som kan ventes, allerede paa Finanslovsforslaget. Jeg nævnte forskellige Eksempler paa saadanne Udgifter, som tidligere ikke har været opført paa Finanslovsforslaget, men nu er blevet det, og lægger man disse Udgifter sammen, bliver det et meget betydeligt Antal Millioner. Naar man følger denne Fremgangsmaade, garderer man sig

saa meget, som det er menneskelig muligt, imod at faa en for stor Tillægsbevillingslov. Men hvis Forholdene væsentlig forværrer sig, maa det selvfølgelig give sig Udtryk paa Tillægsbevillingsloven, saa at den bliver større, end man kunde have haft Grund til at antage.

Det ærede Medlem (Brandes) spurgte, om der ikke skulde komme et Normeringsforslag. Jo, det skal der, og jeg skal være den første til at beklage, at det ikke har kunnet komme frem før. Ogsaa dette er en Følge af de aldeles abnorme Forhold, hvorunder Ministerierne arbejder med Hensyn til Trykning. Foreløbig har vi maattet udstede den Parole, at de Ting, der først og fremmest skulde tages i Betragtning, naar der blev Spørgsmaal om, hvorledes Trykkerierne skulde anvende den meget knebne Arbejds-kraft, de raader over, skulde være Finansloven og de Skattelove, som der ligger en meget betydelig Interesse i at faa færdige til 1. April; endvidere skulde det være Forsvarskommissionens Betænkning, fordi der ligeledes ligger en stor baade saglig og økonomisk Interesse i at faa den fremmet saaledes, at vi kan faa Forsvarslovsforslagene frem og faa Forsvarsreformen med den betydelige Nedsættelse af Udgifterne, som den vil medføre, gennemført i denne Samling. Normeringslovsforslaget har, hvor vigtigt det end er, maattet staa tilbage for disse Lovarbejder. Der kan ogsaa være andre Lovarbejder, som nødvendigvis maa være færdige til 1. April — jeg har her nævnt nogle, der især maatte have Fortrinet. Dette er Grunden til, at Normeringsforslaget endnu ikke foreligger. Det vil blive forelagt saa snart som muligt, selvfølgelig i indeværende Samling, og forhaabentlig ogsaa blive vedtaget i denne Samling.

Det ærede Medlem kom ind paa sit Yndlingstema, som jeg af Hjertet under ham og ikke skal forstyrre ham i at kredse om, nemlig den ganske udmærkede finansielle Tilstand, hvori Ministeriet Zahle forlod Ministeriet. Det undrer mig, at det ærede Medlem vil vedblive at fremføre denne Film, som er saa uendelig let gennemskuelig. Ministeriet Zahle forlod Ministeriet paa en Tid, da Indtægterne endnu rullede rask ind, da Finansministeren, naar han havde budgetteret en Indtægt paa 100 Millioner, fik en Indtægt paa 150 Millioner eller lignende, sommetider mere, og endnu inden den Standsning i Erhvervslivet, den uhyre økonomiske Krise, som gik over hele Europa fra Efteraaret 1920 og fremdeles raader, var indtraadt. Det var altsaa en Tid, da alt løb